టాక్ షో కథలు

– కిరణ్ ప్రభ

గత పది సంవత్సరాలుగా, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న లక్షలాదిమంది తెలుగువారిని అలరిస్తున్న కిరణ్ ప్రభ టాక్ షోలు, యు ట్యూబ్ లో 500 పైగా ఉన్న విషయం కౌముది పాఠకులకు తెలుసనే అనుకుంటున్నాము. కొంతమంది పాఠకులు ఆ టాక్ షోలకు అక్షరరూపం ఇస్తే బాగుంటుందని అడుగుతున్నారు. వారి సూచనలమేరకు ఆ టాక్ షోల నుంచి ఎంపికచేసిన కొన్నింటిని నెలనెలా ఇలా అక్షరరూపంలో మీకందిస్తున్నాము.

ల్యారీ బ్రిలియంట్

రెండవ భాగం

ల్యారీ బ్రిలియంట్ వార్తల్లో వ్యక్తి

1970 ఏప్రిల్, మే సమయం. అప్పుడు లారీ బ్రిలియంట్ ను వార్తల్లో వ్యక్తిగా చేసి ఆయన జీవితాన్ని మలుపు తిప్పిన సంఘటన ఒకటి జరిగింది. ఈ సంఘటన వివరాల నేపథ్యం చూద్దాం. ల్యారీ బ్రిలియంట్ గురించి చెప్పేటప్పుడు మధ్యమధ్యలో వివిధ విషయాల నేపథ్యం కూడా చెప్పాలి. అది తెలిస్తే ల్యారీ జీవితం అర్థం అవుతుంది.

శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోకు సుమారుగా మైలుంపావు దూరంలో పసిఫిక్ మహాసముద్రం మధ్యలో ఒక ద్వీపం ఉంది. దాని పేరు ఆల్కెట్రాజ్. ఆ ద్వీపం మీద కొన్ని భవన సముదాయాలు ఉన్నాయి. మొట్ట మొదట్లో దాన్ని లైట్ హౌస్ గా వాడేవాళ్ళు. ఆ ద్వీపానికి ఉన్న భద్రత దృష్ట్యా, అంటే, ఎవరైనా సరే అక్కడికి వెళ్లాలంటే పడవలో కాని, హెలికాప్టర్ లో గాని వెళ్లాల్సిందే. భూమార్గం లేదు, అక్కడినుంచి తప్పించుకోవాలన్నా గాని చాలా కష్టం. ఆ ద్వీపం చుట్టూతా ఉండే నీళ్లు అతి శీతలంగా ఉంటాయి. పొరపాటున ఎవరైనా నీళ్లలోకి దూకితే గడ్డకట్టి పోవాల్సిందే. అంత భద్రతగా ఉంటుంది. కాబట్టి దాన్ని కొంత కాలం మిలటరీ జైలుగా ఉపయోగించారు. దానిని 1934 నుంచి 30 సంవత్సరాల పాటు ఫెడరల్ జైలుగా కూడా ఉపయోగించారు.

ఈ ఆల్కట్రాజ్ మీద చాలా సినిమాలు కూడా వచ్చాయి. అక్కడ ఉండే వాళ్ళు తప్పించుకుపోవడం, వాళ్ళు పడేకష్టాల వంటివన్నీ కూడా తీశారు.1963 లో ఆల్కట్రాజ్ ద్వీపంలోని ఆ జైలును అమెరికా ప్రభుత్వం మూసేసింది.
1969 నవంబర్ లో కొన్ని వందల మంది 'నేటివ్ అమెరికన్స్' పడవల్లో వెళ్లి ఆల్కట్రాజ్ ను ఆక్రమించి, 'ఇది మాదే' అని ప్రభుత్వానికి సవాల్ విసిరారు.

నేటివ్ అమెరికన్స్

'నేటివ్ అమెరికన్స్' అంటే ఎవరు? వాళ్లని 'నేటివ్ ఇండియన్స్' అని కూడా అంటారు. కొలంబస్ అమెరికాను కనిపెట్టి, యూరోపియన్లు ఈ భూభాగాన్ని ఆక్రమించుకొనక ముందు ఇక్కడ ఉన్న వాళ్ళని 'నేటివ్ అమెరికన్స్' అంటారు.
అలాగా నాలుగైదువందలమంది ఆల్కట్రాజ్ ను ఆక్రమించు కుని దాదాపుగా సంవత్సరమున్నర పైగా అక్కడ ఉన్నారు. ఆ తరువాత అమెరికా ప్రభుత్వం వాళ్లను అక్కడినుంచి ఖాళీ చేయించింది.
అలాగా 'నేటివ్ అమెరికన్స్' ఆల్కట్రాజ్ మీద ఉన్న రోజుల్లో వాళ్ల నాయకుని భార్య ప్రసవం అయ్యే సమయం వచ్చింది. ఆ ద్వీపంలో కరెంట్ లేదు, నీటి సరఫరా లేదు. అ పరిస్థితుల్లో, ప్రసవానికి దగ్గరవుతున్న ఆ మహిళకు సహాయం చేయడానికి డాక్టర్లు ఎవరైనా ఉన్నారా అని ఫ్రెండ్స్ శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో నుంచి వచ్చే క్రానికల్ వార్తా పత్రికల్లో ప్రకటనలు వేశారు. ఆ సంఘటన ప్రభుత్వంతో తలపడుతున్న సంఘటన కాబట్టి అక్కడికి వెళ్లి వాళ్లకు సహాయం చేయడానికి డాక్టర్లు ఎవరూ ముందుకు రాలేదు.
లారీ బ్రిలియంట్ 26 సంవత్సరాల యువవైద్యుడు. అప్పటికే పౌరహక్కుల ఉద్యమాల్లో ఆరితేరి ఉన్నాడు. ఆయన వెంటనే రంగంలోకి దూకాడు. పైగా అతను ఇంటర్న్ షిప్ చేయటం లేదు. మెడ దగ్గర గ్రంథులకు ఇలాంటి ఆపరేషన్ చేసుకునే వరకు అతను చదువు కొనసాగించకూడదు. కాబట్టి ఖాళీగా ఉన్నాడు.
'నేను వెళ్తాను' అని ల్యారీ ముందుకు వచ్చేసరికి ఒక క్లబ్బు వాళ్ళు పడవలో ల్యారీని ఆల్కట్రాజ్కు తీసుకెళ్లారు. ల్యారీ అక్కడ రెండు మూడు వారాలున్నాడు. తనకు ఉన్న పరిమితమైన వనరులతోనే ఆ గర్భిణీ స్త్రీకి కాన్పును విజయవంతంగా పూర్తి చేశాడు. ఉన్న పరిమితమైన వనరుల తోటే ఏదైనా సాధించొచ్చు అని వాళ్ల నాన్న చెప్పాడు. ఆ సందేశం గుర్తుంది. ఏదైనా పని చేయాలంటే నాకు అది కావాలి ఇది కావాలి, అదిలేదు, ఇది లేదు కాబట్టి ఇది చేయలేను అనకుండా నీకు ఉన్నదానితోనే ఏం చేయగలవో ఆలోచించు అనివాళ్ల నాన్న చెప్పాడు.

అట్లా అక్కడ కరెంటు లేకపోయినా, నీళ్లు లేకపోయినా, ఇద్దరు నర్సులు మాత్రమే ఉన్నా, వాళ్ల సహాయంతో ప్రసవం పూర్తి చేశాడు ల్యారీ.

ఒకోసారి మలుపులు ఒక మెట్టు పైకి ఎక్కిస్తాయి. మరోసారి మనిషిని దిగజారుస్తుంటాయి. అలా మనిషిని పైకి ఎక్కించే మలుపులను పదిమందీ తెలుసుకోవాలి. గుర్తుంచుకోవాలి. అలాంటి మలుపు మనకు ఎదురైనప్పుడు మనకు స్ఫూర్తి కలుగుతుంది.

అది విజయవంతంగా పూర్తిచేసి తిరిగి వచ్చే సరికి సమాచార సాధనాలన్నీ అతని కోసం ఎదురు చూస్తున్నాయి. అన్ని టీ.వీ.ల్లో, రేడియోలలో 'ఇరవై ఆరేళ్ల డాక్టర్ చేసిన సాహసం' అని లారీ బ్రిలియంట్ పేరు మారుమోగింది.

ఇది జరిగింది 1970 ఆఖరులో. ఆయన వెనక్కు వచ్చిన రెండు మూడు రోజుల్లో ఆయన ఎప్పుడూ ఎదురు చూడని ఒక ఫోన్ కాల్ వచ్చింది.శాన్ ఫ్రాన్సిస్ కోలో ఒక రేడియో స్టేషన్ యజమాని వార్నర్ బ్రదర్స్ తో కలిపి ఒక విభిన్న సినిమా తీయడానికి ప్రణాళికలు సిద్ధం చేసుకుంటున్నాడు.

అది సినిమా అంటే సినిమా కాదు, కాదా అంటే సినిమానే. అదొక డాక్యుమెంటరీ లాంటి సినిమా. దాని పేరు *'మెడిసిన్ బాల్ కేరవాన్.'* ఆ రోజుల్లో ప్రసిద్ధ డ్యాన్స్ కళాకారులు అందరినీ ఐదారు వ్యానుల్లో శ్యాన్ ఫ్రాన్సిస్కో నుంచి వాషింగ్టన్ డి.సి.కి, అక్కడినుంచి లండన్ కు విమానంలో తీసుకు వెళతారు. ఈ ప్రయాణంలో వాళ్లతో పాటుగా కొన్ని హిప్పీ బృందాలు కూడా ఉంటాయి.

పర్యటనలో వైద్యునిగా ప్రయాణానికి ఆహ్వానం

ఆ రోజుల్లోనే అమెరికాలో కౌంటర్ కల్చర్ వాదం మొదలైంది. అంటే సంప్రదాయాల సంకెళ్లను ఛేదించమనే ఉద్యమాలు అనేకం బయలుదేరాయి. వాటిల్లో ఒకటి హిప్పీ సంస్కృతి. అలాంటి వాళ్లు కూడా ఈ రాక్ బ్యాండ్ తో కలిసి ప్రయాణించడం, త్రోవలో ఎక్కడపడితే అక్కడ ఆగడం, వాహనాల మీదనే ఎక్కి మ్యూజిక్ షోలుచేయటం. దీన్నంతా ప్రత్యక్షంగా చిత్రీకరించడం. అదే మెడిసిన్ బాల్ కేరవాన్ అనే సినిమా ప్రణాళిక.

దీనికి వార్నర్ బ్రదర్స్ పెట్టుబడి పెట్టింది. అలాగే ఫ్రాన్స్ నుంచి ఒక డైరెక్టర్ ను తీసుకొచ్చి దాని దర్శకత్వ బాధ్యతలు అప్పగించారు. ఆ బృందాలు కొన్ని ముందే వెళ్లిపోయాయి. వీళ్ళందరూ కొన్ని వారాలపాటు ప్రయాణిస్తారు కాబట్టి వాళ్ళ వైద్యసదుపాయాలు, వాళ్ల ఆరోగ్యం చూడడానికి ఒక డాక్టరున్నాడు. రెండో డాక్టరుగా లారీని వెంటనే రమ్మని ఆహ్వానం వచ్చింది. అదీ ఆయనకు వచ్చిన ఫోన్ కాల్.

ఈ మెడిసిన్ బాల్ కార్వాన్ అనే మ్యూజిక్ ట్రూప్స్ ప్రయాణం చేస్తుంటే డాక్యుమెంటరీ చేయాలనే ఆలోచన ఎందుకు వచ్చిందంటే మనం మాట్లాడుకోవటానికి ఒక సంవత్సరం ముందు 1969 ఆగస్టు 15 నుంచి 18 వరకు న్యూజెర్సీ దగ్గరలో ఉడ్ స్టాక్ ఫెస్టివల్ అనే రాక్ మ్యూజిక్ ఫెస్టివల్ జరిగింది. మూడు రోజుల దానికి దాదాపు నాలుగు లక్షల మంది హాజరయ్యారు. నాలుగు రోజుల్లోనే 32 మ్యూజిక్ షోలు జరిగాయి. దాన్ని యధాతధంగా చిత్రీకరించి, ఒక సినిమాగా విడుదల చేస్తే అది బ్రహ్మాండమైన హిట్ అయింది. ఆ స్ఫూర్తితో వార్నర్ బ్రదర్స్ రాక్ బ్యాండ్ అందర్నీ వ్యానుల్లో తీసుకెళ్దాం అనుకున్నారు. దానికి రెండో డాక్టరుగా రమ్మని ల్యారీని అడిగారు.

ఎలాగూ ఇంటర్న్ షిప్ విరామంలో ఉంది, థైరాయిడ్ సర్జరీ ఆలస్యమైనా పర్వాలేదు అని చెప్పారు డాక్టర్లు. ఒక నెలరోజులు విహారయాత్ర లాగా ఉంటుంది కదా అని భార్యాభర్తలిద్దరూ కూడా ఒప్పుకున్నారు. అలా ఆ కేరవాన్ బస్సుల్లో శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో నుంచి వాషింగ్టన్ డి.సి. వరకు, అక్కడి నుంచి లండన్ వెళ్లారు, ల్యారీ ఆయన భార్య.

ఒకవైపు రాక్ బ్యాండ్స్, మరొకవైపు విజృంభించిన చిత్రవిచిత్రమైన అనుభవాలతో సినిమా షూటింగ్ పూర్తి చేశారు లారీ దంపతులు. లండన్లో చిట్టచివరి కచేరి అయ్యాక ల్యారీ, ఆయన భార్య వెనక్కి శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో వచ్చేశారు. మ్యూజిక్ బ్యాండ్ కూడా వచ్చేసింది. తర్వాత సినిమా చాలా ఘోర పరాజయం పాలైంది.

కానీ ల్యారీకి మాత్రము ఆయన జీవితంలో మరొక ముఖ్య మలుపుకి కారణమైన ఒక వ్యక్తి పరిచయం అయ్యాడు. ఆయన పేరు వేవీ గ్రేవి. ఆయన్ను ఆగ్ ఫామ్ అనే హిప్పీ బృందానికి నాయకుడిలాంటి వాడు. ఆయన అసలు పేరు రామ్మి. వావీ గ్రేవీ మీద పది సంవత్సరాల కిందట ఒక సినిమా వచ్చింది. దాంట్లో ల్యారీ కూడావేషం వేసాడు.

ఇలాగా ఆ సినిమా షూటింగ్ నుంచి తిరిగి ఇంటికి వచ్చాక థైరాయిడ్ సర్జరీ జరిగింది. క్యాన్సరు ప్రమాదం ఏమీ లేదని చెప్పారు. మళ్లీ తన ఇంటర్న్షిప్ కొనసాగించాడు. భార్యేమో లా స్కూల్లో చేరింది. ఆ జీవితం అలాగే కొనసాగి ఉంటే మనం మాట్లాడుకుంటున్న ఇన్ని మలుపులు ఉండేవో, లేవో కాని, ఒకరోజు ఆ వావీ గ్రేవి 1970 చివర్లో స్వయంగా ల్యారీ వాళ్ళ ఇంటికి వచ్చాడు.

ఆయన వచ్చిన నేపథ్యం తెలుసుకోవాలంటే, ఒక్కసారి అమెరికా నుంచి భారతదేశం వెళ్లాలి. బంగ్లాదేశ్ అప్పటికి, అంటే మనం మాట్లాడుకునే సమయానికి, ఇంకా ఈస్ట్ బెంగాల్ గానే ఉంది. ఆ ఈస్ట్ బెంగాల్ ను పెద్ద తుఫాను ముంచెత్తింది. వేలాది మంది చనిపోయారు.ఇంకా చాలామందికి సహాయం అందవలసి ఉంది. పునరావాస కార్యక్రమాలు ముమ్మరంగా సాగుతున్నాయి. అప్పుడు వావీ గ్రావీ ల్యారీకి ఏం చెప్పాడంటే వాళ్ళకి సహాయం చేయడానికి "ఆగ్ ఫామ్ అంతా వెళ్తుంది.

ఇప్పటికే వాళ్ళ బస్సుల్లో లండన్ నుంచి బయలుదేరి వెళ్తున్నారు. నేను కూడా వెళ్తున్నాను, మీరు కూడా మాతో రండి" అని లారీ దంపతులను ఆహ్వానించాడు. ల్యారీ, గిరిజ దంపతులు మెడిసిన్ బాల్ కారవాన్ ట్రూపుతో వెళ్ళినప్పుడు హిప్పీలతో బాగా స్నేహం అయింది, వాళ్ళ సంస్కృతి వైపు కొంచెం కొంచెంగా ఆకర్షింప బడ్డారు. కాకపోతే ల్యారీకి సమాజానికి సహాయం చేయడం, ఆపదల్లో ఉన్నవారిని ఆదుకోవడంలో కాలేజీలో ఉన్నప్పటి నుంచి కూడా చాలా ఇష్టం. అలాంటి కార్యక్రమాల్లో ఆయన ముమ్మరంగా పాల్గొనే వాడు. కాబట్టి ఈ హిప్పీలతో ప్రయాణం అనే కంటే బాధితులకు సహాయం చేయడం అనటం ల్యారీకి నచ్చింది. సాహసాలు, ముందుకు దూకటం ల్యారీకి ఇష్టం. ల్యారీ, ఆయన భార్యా ఇద్దరూ కూడా వావీ గ్రావీతో కలిసి ఆ హిప్పీ బృందంతో కలిసి ప్రయాణిస్తూ, యూరప్ మీదుగా ఈస్ట్ బెంగాల్ వెళ్లడానికి నిర్ణయించుకున్నారు.

ఇంకా అప్పటికి ల్యారీకి ఇంటరన్ షిప్ పూర్తి కాలేదు. భార్య అప్పుడే లా స్కూల్లో చేరింది. కాకపోతే కొన్ని నెలల ప్రయాణం కదా చదువుకోవటానికి ఉంటాయని ఆమె తన పుస్తకాలు కొన్ని మూటకట్టుకున్నది. ల్యారీ, భార్య ఇద్దరు కూడా గ్రావీతో కలసి, యూరప్

వెళ్లి, అప్పటికే ప్రయాణం మధ్యలో ఉన్న ఆగ్ ఫామ్ బృందాలను చేరి, యూరోప్ దేశాలు ఆసియా దేశాలు దాటు కుంటూ ఈస్ట్ బెంగాల్ సరిహద్దులకు చేరుకునేసరికి కొన్ని నెలలు పట్టింది.

అలా ఎందుకు వెళ్లారు? సహాయం చేయాలంటే వెంటనే విమానంలో వెళ్లొచ్చు కదా? కాకపోతే వాళ్లు అప్పటికే ప్రయాణం చేస్తున్నారు. అలాగే ఈ త్రోవలో కూడా వాళ్ళందరికీ సహాయం చేసుకుంటూ వెళ్లాలి.

అట్లా అక్కడికి వెళ్లేసరికి 1971 ఏప్రిల్, మే ప్రాంతాలు అయింది.2,3 నెలలు పట్టింది. అప్పటికే తుఫాను వల్ల కలిగిన నష్టాల కంటే కూడా ఈస్ట్ బెంగాల్ లో రాజకీయ అనిశ్చితి నెలకొని ఉన్నది. ఎందుకంటే 'బంగ్లాదేశ్ అనే మా దేశం మాకు కావాలని' ఒక స్వతంత్ర ఉద్యమం తీవ్రస్థాయిలో జరుగుతోంది. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఆ దేశంలో సేవలందించే సంగతి అలా ఉంచి అసలు దేశంలో ప్రవేశించడమే ప్రమాదకరం అని తెలిసింది.

ల్యారీ వాళ్ళు హిప్పీ బృందంతో అన్ని నెలలు కలసి ప్రయాణం చేసి, వీళ్ళు ఈస్ట్ బెంగాల్ వచ్చేసరికి ల్యారీ, ఆయన భార్య కూడా హిప్పి సంస్కృతులకు అలవాటు పడ్డారు.వేషధారణ మారింది, వాళ్లకు అంకితమై పోయారు. వాళ్లతో మమేకమై పోయారు. భుజాలు దాటిన జుట్టు పెంచుకున్నాడు. బంగ్లాదేశ్ లో అడుగు పెట్టడానికి వీలు లేదు కాబట్టి నేపాల్ లోకి ప్రవేశించారు. హిప్పీలు ఎందుకో ఆ రోజుల్లో ఎక్కువగా ఖాట్మండు ప్రాంతాలకు ఎక్కువగా చేరుకునే వారు. ఈ బృందం కూడా అదే చేసింది. అప్పుడు అక్కడ దేవానంద్ సినిమా 'హరే రామ హరే కృష్ణ' కు 'దమ్ మారో దమ్' అనే పాట షూటింగ్ జరుగుతోంది. ఆ షూటింగ్ కు కొంతమంది హిప్పీలు కావాలని ప్రొడక్షన్ యూనిట్ వాళ్లు వెతుకుతున్నారు. ల్యారీ బ్రిలియంట్, అలాగే మరికొంతమంది ఆగ్ ఫామ్ సభ్యులు కూడా అందులో వేషం వేయడానికి ఆ జీనత్ వెనకాల ఉంటారు. అక్కడినుంచి భారత దేశంలోని అమృతసర్ ప్రవేశించి అగ్రా, ఢిల్లీ, వంటి నగరాలన్నీ తిరిగారు. ఢిల్లీలో ఉన్నపుడు మళ్లీ ఇంకొక మలుపు వాళ్ళ జీవితంలో.

ఏమైంది అంటే, వాళ్ళు డబ్బులు మార్చుకోవడానికి అమెరికన్ ఎక్స్ ప్రెస్ ఆఫీస్ కి వెళ్లారు. అక్కడ కాషాయ దుస్తుల్లో ఉన్న ఒక అమెరికన్ పరిచయమయ్యాడు. ఆ వ్యక్తి అసలు పేరు రిచర్డ్. హార్వర్డ్ యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసరుగా పని చేస్తూ ఉండేవాడు. మాదక ద్రవ్యాల ప్రభావం మనిషి మీద ఎలా ఉంటుందో తెలుసుకోవటానికి అనధికారిక ప్రయోగాలు చేస్తూ ఉద్యోగం చేజార్చుకున్నాడు.

తరువాత ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానోదయం కావాలని దేశదేశాలు తిరుగుతూ హిమాలయాలకు వెళ్ళాడు. అక్కడ ఆయనకొక బాబాతో పరిచయమైంది. అక్కడి నుంచి తన పేరుని 'రాందాస్' అని మార్చుకున్నాడు. ఆ రామదాస్ అనబడే ఆచార్య రిచర్డ్ అక్కడ ల్యారీ దంపతులకు పరిచయం అయ్యాడు. అమెరికన్ ఎక్స్ ప్రెస్ ఆఫీసులో అప్పటికే రాందాస్ రాసిన 'బి హియర్ నౌ' Be here, Now (ఇప్పుడే, ఇక్కడే ఉండండి) అనే ఒక పుస్తకం ఉన్నది. ఇప్పటికే అది బాగా ప్రచారంలో ఉంది. ఇదంతా 1971 మధ్యలో జరిగింది. రామదాస్ మాటల మధ్యలో చెప్పాడు "నాకు హిమాలయాల్లో ఒక బాబా పరిచయం అయ్యాడు". అని ఆయన గురించి చాలా గొప్పగా చెప్పాడు. ల్యారీ దానిని అంతగా పట్టించుకోలేదు. ల్యారీ భార్యగిరిజ, ఆ హిప్పీ బృందంలోని ఇంకొక అమ్మాయి ఈ

రాందాస్ చెప్పిన బాబా విశేషాలు శ్రద్ధగా విన్నారు. వినడమే కాకుండా “మీరు మమ్మల్ని అక్కడకు తీసుకెళ్తారా?” అని రామదాసును అడిగారు.

శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో వదిలేసి కొన్ని నెలలవుతోంది.ల్యారీ తొందరగా వెళ్లి మెడిసిన్ ఇంటరిన్ షిప్ పూర్తి చేయాలనుకున్నాడు. “బాబా ఎవరో నువ్వు చూసి తొందరగా వచ్చేయ్” అని భార్యకు చెప్పి ల్యారీ శాన్ ఫ్రాన్సిస్ కో కు వచ్చేశాడు. ఏడెనిమిది నెలలు అలా గడిచాయి.

గిరిజ, మరో మహిళతో కలిసి రామ్ దాస్ మార్గదర్శకత్వంలో హిమాలయాలకు వెళ్ళారు.

ల్యారీ ఇంటరన్ షిప్ కొనసాగించాడు. అప్పట్లో 1971లో ఈ టెలిఫోన్ల వంటి సౌకర్యాలు ఎక్కువ లేవు. హిమాలయాల్లో ఉన్న భార్య దగ్గర నుంచి ఎప్పుడో ఒకసారి ఒక ఫోన్ వచ్చేది, అదీ సరిగా వినిపించేది కాదు. అప్పుడప్పుడు టెలిగ్రాములు వచ్చేవి.ఆవిడ ఏమి రాస్తుంది” బాగానే ఉన్నాను, ఈ ఆశ్రమ జీవితం చాలా బాగుంది, జీవితంలో ఏదో అనిర్వచనీయ ప్రశాంతత దొరుకుతుంది. ఇక్కడ బాబాను మహారాజ్ జీ అనీ అంటారు. ఈ మహారాజ్ సన్నిధిలో నాకు ఎంతో శాంతి లభిస్తోంది.” ఇలా రాస్తుండేది. త్వరలో వద్దామనుకున్న గిరిజ ఐదారు నెలల తర్వాత కాని అమెరికాకి రాలేదు. ఈలోగా ల్యారీకి మెడిసిన్ పూర్తయింది. తిరిగి వచ్చిన భార్య రూపం చూసి ఆశ్చర్య పోయాడు ల్యారీ. ఆమె పూర్తిగా మారిపోయింది. పేరు కూడా గిరిజా బ్రిలియంట్ అని మార్చుకుంది, వేషధారణలో మార్పులు చేసుకున్నది. (ఆమె ఇప్పటికీ గిరిజా బ్రిలియంట్ పేరుతోనే ఉంది.) వదులుగా ఉన్న కాషాయ దుస్తులు, ఒకోసారి చీరలు కూడా కట్టుకుంటోంది. ల్యారీ ఆశ్చర్యపడలేదు కాని వివరాలు తెలుసు కున్నాడు. ఆ బాబా గురించి రామదాస్ చెప్తే ఒకసారి విన్నాడు. భార్య గిరిజ మహారాజ్ జీ గురించి పదే పదే చెప్పి “ నువ్వు కూడా వచ్చేయ్, మనం ఇద్దరమూ మహారాజు దగ్గరకు కొన్ని నెలలు వెళదాము” అని అనడం మొదలు పెట్టింది.

ల్యారీకి ముందుగా అర్థం కాలేదు. అప్పటికి హిప్పీ స్వేచ్ఛా వాతావరణం తెలుసు. ఆ జీవితం చూసి ఉన్నాడు. భార్య పదే పదే చెప్పిన మీదట సరే, ఈ అమెరికా హడావిడి జీవితం ఎలా చూశాము కదా, కొన్నాళ్లు ప్రయత్నిస్తే తప్పు ఏమి ఉంది? పైగా ఈయన వెళ్లనన్నా ఆవిడ వెళ్లి కొన్ని రోజులు ఉండటానికి సిద్ధపడింది. ఇలాంటప్పుడు విభేదించటం ఎందుకని భార్యతో హిమాలయాలకు ప్రయాణం అయ్యాడు ల్యారీ.

1972 వచ్చేసింది. వాళ్ళ అమ్మగారు, అత్తగారు ఇద్దరూ బాధపడ్డారు. “నాన్నగారు చనిపోయేటప్పుడు చదువుకోమని చెప్పారు. ఎక్కడకు మీరిద్దరూ వెళ్ళిపోవడం? హిమాలయాలు ఎక్కడ? కోడలు ఈ వేషం ఏమిటి?” అని ల్యారీ అమ్మ బాధపడింది, కాకపోతే అప్పటికే వీళ్లు ప్రయాణమై సిద్ధంగా ఉన్నారు. కాబట్టి పెద్దలకు నామమాత్రంగా చెప్పేసి హిమాలయాల బాట పట్టారు. జేబులో 500 డాలర్లు ఉన్నాయి. అమెరికా బ్యాంక్ లో మరో 500 డాలర్లు ఉన్నాయి.అంత మాత్రమే వారు పొదుపు చేసుకోగలిగారు. భార్యభర్తలు ఇద్దరూ చెరొక వీపు సంచి మాత్రమే వేసుకొని, అంత క్లుప్తంగా బయలుదేరారు.

భారతదేశం వచ్చేసారు. ఏం చేయాలి? ఏమి సాధించాలి? కచ్చితంగా ఇది కావాలి అన్న ఆలోచన ఏమీ లేదు. హిమాలయాలు చూడాలని ల్యారీ కోరిక. బాబాను చూద్దాం అనేది ల్యారీ భార్య.

ఆ బాబానే నీమ్ కరోలి బాబా. అసలు పేరు లక్ష్మీ నారాయణశర్మ.

1900 సంవత్సరంలో ఉత్తరప్రదేశ్లో అక్బర్‌పూర్ లో జన్మించాడు. బాగా ఉన్న కుటుంబమే. ఎందుకో గాని పది పదకొండు సంవత్సరాలకే ఇంట్లో నుంచి వెళ్లిపోయి ఎక్కడెక్కడో సాధువులతో తిరిగేవాడు. వాళ్ల నాన్న వెదికి తీసుకువచ్చి

పెళ్లి చేశాడు. ఇద్దరు కొడుకులు, ఒక కూతురు పుట్టారు. శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ శర్మ తన 58 సంవత్సరాల వయసులో మళ్ళీ ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిపోయాడు.

ఈసారి కాంచీ అనే ప్రదేశానికి వెళ్లాడు. అది నైనిటాలుకు 15 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంటుంది. అక్కడ హనుమాన్ దేవాలయం నిర్మించుకుని ఆశ్రమ జీవితం గడపటం మొదలుపెట్టాడు.అక్కడినుంచి లక్ష్మీ నారాయణ శర్మ నీమ్ కరోలీ బాబా అయ్యాడు. ఆ పేరు రావడానికి కూడా ఒక కారణం చెపుతారు, ఇది ఎంతవరకు నిజమో తెలియదు కానీ ఆయన ఇల్లు వదిలి వచ్చేటప్పుడు నీమ్ కరోలి అనే ఊర్లో రైలులో వెళుతుంటే ఆయనకి టిక్కెట్ లేకపోతే కిందికి దించేశారట.

మళ్లీ ఆయనను రైలు ఎక్కనిచ్చే దాకా రైలు బయలు దేరలేదని ఆ బాబా భక్తులు చెబుతుంటారు. ఏమైనా గాని నీమ్ కరోరి అనే ఊళ్లో ఇది జరిగింది కాబట్టి అప్పటి నుంచి ఆయన్ని నీమ్ కరోలి బాబా అనే వాళ్ళు. బాబాగురించి ఇలాంటి కథలు చాలా ప్రచారంలో వున్నాయి. హిమాలయాల దగ్గర ఉన్న ఆయన ఆశ్రమానికి 1960– 70 దశాబ్దంలో పాశ్చాత్యులు ఎక్కువగా వచ్చే వాళ్ళు.

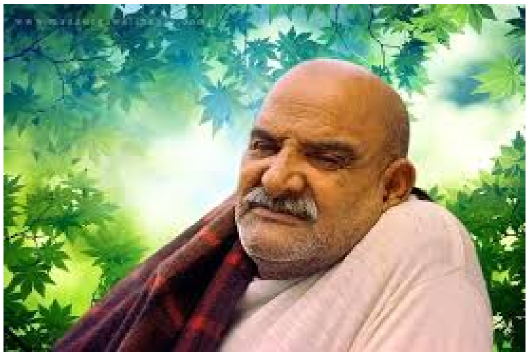

కరోలి బాబా వాళ్లందరికీ కృష్ణదాస్, రామదాస్, భగవాన్ దాస్, ఇలాగా హిందువుల పేర్లు పెట్టేవాడు. విదేశీయులు బాబా దగ్గరికి రావడానికి ప్రత్యేక కారణం ఏమీ కనిపించదు, ఆ సంవత్సరాలలో అలా జరిగింది. అంతే ఆయనేం పెద్దగా ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడం, మహిమలు చూపడం, ఇలాంటివి ఏవీ చేసేవాడు కాదు, ఎప్పుడూ ఒక దుప్పటి కప్పుకొని ఉండేవాడు. అందుకని ఆయన్ని బ్లాంకెట్ బాబా అని కూడా కొందరు అనేవాళ్ళు. ఆయన ఆశ్రమం పక్కనే ఉన్న హనుమాన్ దేవాలయంలో పూజలు చేసేవాడు. అంతే. ఆయన నేను దేవుడిని, నన్ను నమ్మండి అని ఎప్పుడూ చెప్పేవాడు కాదు. చాలా సాదాసీదాగా ఉండేవాడు. కాకపోతే వచ్చిన వాళ్లందరికీ కూడా మీరు ఇక్కడ కూర్చొని భజనలు చేయడం కాదు, మీరు ప్రజాసేవ చేస్తూ ఉండండి.

మానవసేవే మాధవసేవ అని అందరూ చెప్పేసూక్తులను మరింత గట్టిగా చెబుతుండే వాడు.

ఆయన మహత్యాలు ఏమీ చేసేవాడు కాదు కానీ ఆయనను నమ్మిన వారికి మాత్రం ఆయనలో ఏవో మహత్తులు కనిపిస్తుండేవి.

అంటే "మాకు అక్కడ కనిపించాడు. మేము అక్కడ ఏదో పుస్తకం చదువుతూ ఉంటే, ఇక్కడ బాబా ఆ పుస్తకమే చదువుతున్నాడు." ఇలాంటి అసాధ్యాలు జరిగినట్లు చెపుతుండే వారు.

ఆ తరువాత బృందావనం దగ్గర కూడా ఒక ఆశ్రమం కట్టుకుని కంచిలో, నైనిటాల్ దగ్గర ఉన్న ఆశ్రమానికి, బృందావన ఆశ్రమానికి కొన్నాళ్లు అక్కడ, ఇక్కడ ఉంటుండేవాడు, నీమ్ కరోలి బాబాను '*బాబాజీ* '*మహారాజ్ జీ*' అని కూడా అంటారు. మనం మాట్లాడే సమయానికి ఆయన ఈ నైనిటాల్ దగ్గర

ఆశ్రమంలో ఉన్నాడు. అంటే, ఇప్పుడు ఈ 2020లో చూసుకుంటే, భారత దేశంలోని పలు ప్రాంతాల్లో, అమెరికాలోని న్యూమెక్సికో రాష్ట్రంలో కూడా బాబా ఆశ్రమశాఖలు ఉన్నాయి.

బాబా దగ్గరకు వచ్చేవాళ్ళు సందర్శకులు, భక్తులు నైనిటాల్ దగ్గర హోటల్ లో ఉండి అక్కడి నుంచి బాబా ఆశ్రమానికి వెళ్తుంటారు. కొందరు ఆశ్రమం చుట్టుపక్కలే ఉంటారు.

లారీకి ఇండియా రావటం ఇది రెండోసారి. అంతకు కొద్ది నెలల కిందట ఆగ్ ఫామ్ హిప్పీలతో కలిసి భారతదేశమంతా తిరిగాడు. ఈసారి నైనిటాల్ హోటల్ లో ఉండి, భార్యతో కలసి కరోలి బాబా ఆశ్రమానికి వెళ్ళాడు. మొదట్లో ఆయనకు పెద్దగా ఏ భావమూ కలగలేదు. స్వామీజీ లారీ భార్యతో మాట్లాడేవాడు కాని లారీతో మాట్లాడేవాడు కాదు. ఒకటి,రెండు వారాలు అయాక ల్యారీ భార్యతో చెప్పాడు 'నువ్వు అనుకుంటున్న అతీంద్రియ శక్తులు, అనుభూతులు ఎలాంటివీ నాకు కనిపించటం లేదు. వెనక్కి వెళ్ళిపోదాము' అని. అయితే భార్య 'నేను మాత్రం ఇక్కడే ఉంటాను కొన్ని రోజులు, కావాలంటే నువ్వు వెళ్లిపో' అన్నది. అయితే గతంలో ఒకసారి చాలా రోజులు దంపతులు విడిగా ఉన్నారు. ఈసారి కూడా ఆమెను వదిలి వెళ్ళడానికి, ఘర్షణ పడడానికి సిద్ధంగా లేడు ల్యారీ.

అలాంటి పరిస్థితుల్లో ఒకసారి దగ్గరికి వెళ్ళేసరికి బాబా ల్యారీ చేతుల్ని తనచేతుల్లోకి తీసుకొని, క్షేమసమాచారాలు అడిగాడు. ఇంతకు ముందు అతను ఏం చేశాడో, ఆయన ఊహించని వన్నీ చెప్పాడని, బాబా స్పర్శతో తనలో ఏదో తెలీని అద్భుతభావన కలిగిందని ల్యారీ రాసుకున్నారు.

ఇలాంటివన్నీ వ్యక్తిగత నమ్మకాలు. ఇలాంటివి తర్కము ముందు నిలువలేవు. ఆయన నమ్మాడు అంతే. అప్పటినుంచి, 26 యేళ్ల అమెరికా యువ డాక్టర్ కరోలి బాబాకు పరమశిష్యుడై నాడు. ఆయన చేతుల్లోకి ఈయన చేతులు తీసుకోగానే అద్భుత అనుభూతి పొందాడు. అంతే. ఇక రోజూ ఆశ్రమంలో జరిగే పూజలు, భజనలలో పాల్గొనడం, బాబా చెప్పే సందేశాలు వినడం, ఆయన జీవనవిధానం మారిపోయింది. అమెరికాలో తాను ఒక డాక్టర్ అన్న విషయాన్ని కూడా మర్చిపోయే అంతగా ఆయన బాబా ఆరాధన ప్రారంభించాడు. ల్యారీ ఆలోచనా విధానం మారింది. ఐహికం నుంచి పారమార్ధికం వైపుకు మరలాయి. బాబా గమనించాడు.

డాక్టర్ ల్యారీకి సుబ్రహ్మణ్యం అని నామకరణం చేశాడు. బాబా మాత్రం ల్యారీని *'డాక్టర్ అమెరికా'* అని పిలిచే వారు. ల్యారీ హిందీ నేర్చుకోవడం, భగవద్గీతాసారం తెలుసుకోవడం, హనుమాన్ చాలీసా పఠనం, ఇలాంటివి మొదలుపెట్టాడు. రెండు మూడు నెలలు గడిచాయి.

బాబా ఒకసారి నైనిటాల్ ఆశ్రమం నుంచి, బృందావన ఆశ్రమానికి వెళ్ళాడు. వాళ్ళతో పాటే భక్తులందరూ బయలు దేరారు. ల్యారీ, భార్య గిరిజ కూడా వాళ్ళను అనుసరించారు.

అక్కడ ఉండగా ఒకరోజు మహారాజ్ జీ ల్యారీని పిలిచి అడిగాడు. "మీ దగ్గర ఎన్ని డబ్బులు ఉన్నాయి?"

"500 డాలర్లు."

"ఇక్కడ సరే, అమెరికాలో నీ దగ్గర ఎన్ని డబ్బులున్నాయి?"

" బ్యాంకులో మరో 500 ఉన్నాయి."

"అయితే డాక్టర్ అమెరికా, 'యూనో' " అన్నాడు బాబా. ల్యారీకి అర్థం కాలేదు, 'యూనో' అని నాలుగైదు సార్లు అడిగే సరికి బహుశా యు నో అంటే యు.ఎన్.ఓ. అంటున్నాడేమో అనుకున్నాడు ల్యారీ. అది యునైటెడ్ నేషన్స్ ఆర్గనైజేషన్ అయి ఉంటుందని ల్యారీకి తెలుసు, కానీ బాగా అర్థం కాలేదు. బాబా ఎందుకు అడుగుతున్నాడో అస్సలు తెలీలేదు.

"నా దగ్గర కూర్చొని పూజలు చేయడం కాదు, నువ్వు చదివిన వైద్య వృత్తిని ప్రజలకు వినియోగించడమే నీ బాధ్యత. తక్షణమే ప్రారంభించు, నీ బాధ్యతలు నెరవేర్చు. ఢిల్లీలో యూ.యన్.ఓ. బృందం ఉంది. వాళ్ళు భారతదేశంలో మశూచి నిర్మూలన కోసం ప్రణాళికలు సిద్ధం చేసుకుంటున్నారు. నువ్వు వెళ్లి ఆ బృందంలో చేరు. డాక్టరుగా నువ్వు మశూచి నిర్మూలనలో ముఖ్యపాత్ర పోషించాలి, నేను చెబుతున్నాను. నమ్ము, భారతదేశంలో మశూచిని నిర్మూలించవచ్చు" అని పదేపదే చెప్పాడు మహారాజ్ జీ డాక్టర్ లారీ బ్రిలియంట్ కు.

TRIBUTE

60s–70s Office Buildings

WHO Headquarters New Delhi, 1962

ల్యారీ మసూచి(Smallpox)గురించి విన్నాడు గాని పెద్దగా వివరాలు తెలియవు. పైగా యునైటెడ్ నేషన్స్ లో కూడా పని చేయలేదు. సరే ఈ బాబా ఏదో చెప్పాడు, మర్చిపోతాడేమో అని అనుకున్నాడు, కానీ ఆ మర్నాడు, ఆ మర్నాడు కూడా, "ఏంటి నువ్వు ఇంకా వెళ్లలేదా? వెంటనే ఢిల్లీ వెళ్ళు" అని ఆ మహారాజ్ జీ ఒత్తిడి చేయడంతో భార్య గిరిజతో కలిసి బృందావనం నుంచి ఢిల్లీ వెళ్ళాడు ల్యారీ.

అక్కడ వరల్డ్ హెల్త్ ఆర్గనైజేషన్ కార్యాలయంలో యూ.యన్. ఓ. శాఖ కూడా ఉంది. ఆ పరిస్థితుల్లో అక్కడికి వెళ్ళిన ల్యారీని చూసిన వాళ్ళు ఎవరూ కూడా అయన డాక్టర్ అనుకోరు. కాషాయ దుస్తులు, భుజాలమీదుగా పెరిగిపోయిన పొడవాటి జుట్టు, గడ్డం, భార్య గిరిజ తెల్లచీర – ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ వాళ్ళకి అర్థం కాలేదు. "నేను డాక్టర్ ను. హిమాలయాల్లో మహారాజ్ జీ దగ్గర ఉంటున్నాను, ఆయన మీ దగ్గరికి వెళ్లి ఉద్యోగంలో చేరమని పంపించారు" అని చెప్పాడు. అది విని వాళ్ళు పెద్దగా నవ్వారు. "ఏమిటి నువ్వు అంటున్నావు! హిమాలయాల నుండి మహారాజ్ జీ చెప్పాడా? ఏదో కట్టుకథ లాగా ఉంది. సరే ఇంత దూరం కష్టపడి వచ్చారు కదా.. మీరు మరోసారి రండి, పెద్ద అధికారులు ఉంటారు, మాట్లాడవచ్చు" అని పంపించారు. కరోలి బాబా "మళ్లీ వెళ్ళు, మళ్లీ వెళ్ళు" అంటున్నాడు. మరుసటి వారం వెళ్లేసరికి డాక్టర్ కత్రి వరల్డ్ హెల్త్ ఆర్గనైజేషన్ తరఫున కోఆర్డినేటర్ గా ఉన్నారు. ఆయన చెప్పారు, "ఏమండీ, వరల్డ్ హెల్త్ ఆర్గనైజేషన్ లో బాగా అనుభవం ఉన్న డాక్టర్లని, యూనివర్శిటీలలో పబ్లిక్ హెల్త్ కోర్స్ లు చేసిన వాళ్ళని, అలాంటి నిష్ణాతులను మాత్రమే తీసుకుంటాం. నువ్వేమో చదువుకున్నాను, డాక్టరును అంటున్నావు. ఇటు చూస్తే పర్యాటక వీసా మీద భారతదేశంలో ఉన్నావు, నీ లాగా హిమాలయాల్లో బాబాల దగ్గర ఉండే నిన్ను మేము అసలు తీసుకోలేము. ఇక నువ్వు వెళ్లి రావచ్చు" అని నిక్కచ్చిగా చెప్పాడాయన. అక్కడినుంచి ఢిల్లీకి, బాబాకు మధ్యలో బంతులాట మొదలయింది. అక్కడకు వెళ్లగానే మహారాజ్ అడిగేవాడు "నువ్వు ఇంకా ఉద్యోగంలో చేరలేదా? వెళ్ళు, మళ్లీ వెళ్ళు"

ఢిల్లీ వెళ్లాలంటే దాదాపు 15, 16 గంటలు పడుతుంది. రైళ్లు, బస్సులు, ఆటోలు, రిక్షాలు ఇలాగా. అలా వెళ్లిన దాదాపు ప్రతిసారీ, ఒకే ఫలితం. ల్యారీకి క్రమంగా అర్థమైంది. అక్కడ ఢిల్లీ కార్యాలయంలో అందరూ కోట్లు వేసుకున్నారు. మామూలు దుస్తులు వేసుకోవడం తక్కువ. ఇక్కడ మహారాజ్ జీ ఇస్తున్న భరోసా మీద నమ్మకం ఉంది. ఉన్నట్టుండి దానిని తన మీద నమ్మకంగా మార్చుకుని దానిని ఆత్మవిశ్వాసంగా తర్జుమా చేసుకుని, ఎన్ని ఇబ్బందులు ఎదురైనా, ఎన్ని సార్లయినా భరించి, పట్టు

వదలకుండా కొనసాగించాడు.ఈసారి నైనిటాల్ నుంచి ఢిల్లీ ఆఫీస్ కి మశూచి విభాగపు ప్రధాన సలహాదారు జెనీవా నుంచి వచ్చింది. ఆమెతో డాక్టర్ ల్యారీకి ఇంటర్వ్యూ దొరికింది. ఆ ఇంటర్ వ్యూ ఫలితం తెలుసుకోవటానికి ముందు మరో నేపథ్యం.

ఆ రోజుల్లో 1972- 73ల్లో భయంకర అంటువ్యాధి మశూచి. ఆ రోజుల్లోనే కాదు, అంతకు ముందు శతాబ్దాలలో గూడా చరిత్రలో ప్రపంచాన్ని గడగడ లాడించేలాగా చరిత్రలో సంభవించిన తుఫాన్లు, భూకంపాలు, రాజులు, దేశాల మధ్య యుద్ధాలు, 20వ శతాబ్దంలో జరిగిన ప్రపంచ యుద్ధాలు, వీటి అన్నింటిలో ఎంతమంది చనిపోయారో ఒక్క మశూచివ్యాధి వల్లనే అంతకుమించిన మరణాలు సంభవించాయని అంచనా. ఒక్క 20వ శతాబ్దం లోనే, 1970 సమయానికి ప్రపంచవ్యాప్తంగా కొన్ని కోట్లాది మందిని బలితీసుకుంది ఈ మశూచి వ్యాధి. ఈ వ్యాధిని కలిగించే వైరస్. ఈ వైరస్లు రెండు రకాలుగా ఉంటాయి 1.వేరియోలా మేజర్న్,2. వేరియోలా మైనర్. ఈ మేజర్ వైరస్ వల్ల కలిగే మశూచి అత్యంత ప్రమాదకారి. అదే భారతదేశంలో ఉండేది.

ఆ రోజుల్లో వ్యాధి సోకిన వాళ్ళల్లో 60 నుంచి 70 శాతం మంది తప్పనిసరిగా మరణించే వాళ్లు. ముఖ్యంగా పిల్లల మరణాల శాతం ఇంకా ఎక్కువగా ఉండేది. ఒకవేళ మరణం నుంచి బయటపడినా, వాళ్లకు వైకల్యాలు వంటినిండా మచ్చలు. అంగవైకల్యం ముఖ్యంగా చూపు పోవటం సంభవిస్తూ ఉండేది.ఈ మశూచి అంటువ్యాధిని అరికట్టటానికి 1798లోనే ఎడ్వర్డ్ జెన్నర్ అనే బ్రిటిష్ శాస్త్రవేత్త ఒక టీకామందు కనిపెట్టాడు.

అప్పటి నుంచి ఈ టీకాలు వేస్తున్నప్పటికీ వివిధ కారణాల వల్ల మశూచి వ్యాధిని నిర్మూలించడం అనేది ఆరోగ్య శాస్త్రవేత్తలను వెంటాడుతున్న, వేధిస్తున్న సవాల్ గా మిగిలింది. రెండో ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ వాళ్లు ప్రపంచవ్యాప్తంగా మశూచి నిర్మూలన అనే బృహత్తర ప్రణాళికను 1972-73 లో చేపట్టారు. ఎక్కువగా అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ సాంకేతిక సహాయంతో అప్పటికి34 దేశాలు మశూచిని పూర్తిగా నిర్మూలించ గలిగాయి.

అయితే అంతగా అభివృద్ధి చెందని దేశాల్లో మాత్రం మశూచి ప్రభావం చాలా ఎక్కువగానే మిగిలి ఉంది. ఈ దేశాలలో కూడా ముఖ్యంగా భారతదేశం, నేపాల్, పాకిస్తాన్, బంగ్లాదేశ్ ప్రాంతాల్లో మశూచి నిర్మూలన కార్యక్రమాలు అమలు చేయాలని వరల్డ్ హెల్త్ ఆర్గనైజేషన్ వారు నిర్ణయించుకున్నారు. 1970 నుంచి ఢిల్లీలో, యూ.యన్.ఓ. కార్యాలయం నుంచి మశూచి నిర్మూలన కార్యక్రమాలను ప్రారంభించడానికని భారతదేశ ప్రభుత్వ అనుమతి కోసం ప్రయత్నిస్తున్నారు. అప్పట్లో ప్రధాన మంత్రిగా ఉన్న ఇందిరాగాంధీ వెంటనే అనుమతి ఇవ్వలేదు, 'మా దేశంలో మశూచికంటే ఇంకా చాలా పెద్ద ఆరోగ్య సమస్యలు ఉన్నాయి. మలేరియా, శిశుమరణాలు, ఆకలి చావులు. వీటి మీద మా దృష్టిని కేంద్రీకరిస్తున్నాము' అని ప్రతిపాదనను

తిరస్కరించింది.ప్రపంచఆరోగ్య సంస్థ ఉన్నత అధికారులు మశూచివ్యాధి తీవ్రత గురించి ఇతర దేశాల్లో ఎలా విజయవంతంగా నిర్మూలించిన విధానాలు చెప్పి ప్రభుత్వాన్ని ఒప్పించాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఇదిగో సరిగ్గా ఈ ప్రయత్నాలు జరుగుతున్న రోజుల్లో, మన ల్యారీ కాస్త వేషం మార్చుకొని వచ్చాడు. ఆఫీసు చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేస్తున్నాడు. అప్పుడు ఆయనకు ముఖ్య అధికారిణి నికోలా తో ఇంటర్ వ్యూ దొరికింది. ఆమె ఏం చెప్పారంటే "మీ పట్టుదల బాగా నచ్చిందండీ, మశూచినిర్మూలన కార్యక్రమాలకు ప్రభుత్వం నుంచి అనుమతి వచ్చింది.National Smallpox Eradication Programme NSEP అమలు చేస్తాము. అయితే నిన్ను డాక్టర్ గా మాత్రం తీసుకోలేము, ఎందుకంటే నీకు ఇలాంటి అంటువ్యాధుల నిర్మూలన కార్యక్రమాల్లో అనుభవం లేదు. పైగా ఏ ఇతర దేశాల డాక్టర్లను ఉపయోగించుకోండి. కానీ అమెరికా నుంచి వచ్చిన డాక్టర్లను తీసుకోవద్దు అని భారత ప్రభుత్వం అంటుంది. ఎందుకంటే అంతకు ముందే జరిగిన భారత్ పాకిస్థాన్ యుద్ధంలో అమెరికా పాకిస్థాన్ ను సమర్ధించడం కూడా ఒక కారణం అయ్యుండొచ్చు. ఇన్ని కారణాల వల్ల నిన్ను డాక్టర్ గా తీసుకోలేము. కాకపోతే ఒక అడ్మినిస్ట్రేటివ్ అసిస్టెంటుగా, అంటే గుమాస్తాగా తీసుకుంటాము. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు టైపుచేయటం వంటి పనులు చేయాలి. అది కూడా నువ్వు ఆఫీస్ చుట్టూ తిరుగుతున్నావు కాబట్టి ఇస్తున్నాము. రాత పని ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఇలాంటి పనులు చేయాలి, నీ ఇష్టం?" అన్నది.

ఒక్కసారి ఊహించుకొండి, డెట్రాయిట్ లో మంచి యూనివర్శిటీలో మెడిసన్ చదువుకోవటం, శాన్ ఫ్రాన్సిస్ కోలో ఇంటరిన్ షిప్ పూర్తి చేయటం, మళ్లీ మలుపు హిప్పీలతో సహవాసం, ఇప్పుడు ప్రపంచ ఆరోగ్యసంస్థలో కేవలం గుమాస్తాగా ఉద్యోగం చేయటం. అయినా, మహారాజ్ జీ చెప్పాడు కనుక చేయాల్సిందే అనుకుని, 'సరే, అలాగే' అని తల ఊపాడు.

ఇంతలోనే కార్యాలయ ఉద్యోగులు 'నువ్వు అమెరికా వాడివి, ఇలా అమెరికా బయట మా సంస్థతో కలిసి పని చేయాలంటే మీ దేశం నుంచి. 'మాకు ఏమీ అభ్యంతరం లేదు' అని క్లియరెన్స్ ఇవ్వాలి. దానికోసం పంపించాము అన్నారు. ల్యారీకి గుండెలో రాయి పడినట్లు అయింది.

అమెరికాలో యఫ్.బి.ఐ. విచారణ అంటే ఆయనకు గతం గుర్తు వచ్చింది. ల్యారీ యూనివర్సిటీ లో ఉండగా మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ తో కలిసి అరెస్ట్ కావడం, ఆ తర్వాత పౌరహక్కుల ఉద్యమాల్లో పాల్గొనడం, ఇవన్నీ చేశాడు కదా! అవి బయటికి వస్తే క్లియరెన్స్ రావటం చాలా కష్టసాధ్యం అనుకున్నాడు.

మహారాజ్ తో విషయం చెప్పాడు. మహారాజ్ 'ఏం భయపడకు, నీకు ఆ ఉద్యోగం తప్పక వస్తుంది' అని చెప్పాడు. జెనీవాలో పై అధికారులకు ఈ విషయం అంతా తెలిసింది. ఈ డాక్టర్ చాలా చదువుకున్నాడు. సాధారణ గుమాస్తాగా పని చేయడానికి కూడా వచ్చాడు. చాలా పట్టుదల ఉన్న వాడిలా ఉన్నాడు అని పై అధికారులకు తెలిసి, వాళ్ళు ఏమన్నారంటే ఇంత చిన్న ఉద్యోగానికి యఫ్.డి.ఐ.తో పనిలేదని ఆశిస్తున్నాము. ఉద్యోగం లోకి తీసుకోడానికి అనుమతి ఇచ్చారు.

ఇన్ని మలుపుల తర్వాత 1953 జూన్ లో, ఢిల్లీలో ప్రపంచ ఆరోగ్యసంస్థలో, మశూచి నిర్మూలన కార్యక్రమంలో, గుమాస్తాగా ఉద్యోగాన్ని ప్రారంభించాడు ల్యారీ. దాదాపు29 సం.రాల వయసులో, ఇన్ని సాహసాలు, ఇన్ని మలుపులు ఆయన జీవితంలో కలిగటం తెలిసి, చాలా అద్భుతంగా ఉంటుంది. అందుకే ల్యారీని అందరూ అద్భుతవ్యక్తి అంటారు. అలాంటి ల్యారీ ఢిల్లీ నుంచి నైనిటాల్ వెళుతున్నాడు.

ఆ రోజుల్లో నైనిటాల్ లో చల్లని, ప్రశాంత, నిర్మల వాతావరణం నుంచి ఢిల్లీకి, విపరీతమైన వేడిగా ఉండే మహానగరానికి 29 సంవత్సరాల డాక్టర్, హిమాలయాల్లో గురువు ఆదేశాన్ని శిరసావహించి, ఢిల్లీలో ఉద్యోగం ప్రారంభించటం మరొక మలుపు ల్యారీ జీవితంలో.

ఢిల్లీలో మశూచి నిర్మూలన కార్యాలయం, యూ.యన్.ఓ. గురించి ఎలా తెలిసింది బాబాకు? ఇవన్నీ హిమాలయాల్లో దేవాలయంలో కూర్చున్న మహారాజుకి ఎలా తెలిసింది? ఐక్యరాజ్యసమితి అంటే ఏమిటి? ఆయనకు అసలు వీటిమీద అవగాహన ఎలా ఉంది? ఎలా తెలిసింది కార్యక్రమం గురించి? ఇలాంటి ఆలోచనలేవీ ల్యారీకి రానేలేదు. బాబా చెప్పాడు కాబట్టి ఆచరించటమే. చేసే పని ఏదైనా సరే అంకితభావంతో చేయడం, దాని మీద నమ్మకం ఉంచడం. విజయం సాధించాలి అని దీక్షగా ఉండి, బంధాలకు అతీతంగా ఉండటం, కర్తవ్యమే దైవం అనుకోవటం, ఇలాంటివన్నీ బోధించిన స్ఫూర్తి ల్యారీని నడిపించింది.

వారం రోజుల్లో ఢిల్లీలో గుమాస్తా జీవితం ప్రారంభించాడు. కరోలిబాబా ఆశ్రమానికి వెళ్లడం, మళ్లీ అక్కడ వారాంతపు శలవుల్లో భజనలు, పూజలు, హారతులు. ఇలా ఆయన ఉద్యోగ జీవితం ప్రారంభమైంది 1973 మధ్యలో.

ఇక్కడ నుంచి మరెన్నో మలుపులతో భారతదేశంలో నాలుగేళ్లు, ఇల్లిల్లూ, ఊరూరూ తిరిగి, కొండల్లో, గుట్టల్లో, అడవుల్లో, మశూచి నిర్మూలనలో మడమ తిప్పకుండా శ్రమిస్తూ పోషించిన పాత్ర తెలుసుకుంటుంటే అశ్చర్యము వేస్తుంది. ఒక మనిషికి తనదేశం కాని దేశంలో, అంత కష్టపడి పనిచేయాల్సిన అవసరం ఏముంది! అంటే నమ్మకం, ప్రజలకు సేవ చేయాలనే దృఢ విశ్వాసం, ఒక మనిషి ఆయనకు ఇచ్చిన నమ్మకం.

ఈ వివరాలన్నీ వచ్చే భాగంలో చూద్దాం.

2020 ఫిబ్రవరి 4 న, ప్రసారమైన ఈ టాక్ షోని ఇక్కడ వినవచ్చు

COMMENTS